

EDITORIAL

BEHOLD, I STAND AT THE DOOR AND
KNOCK ....

„Conscience is the voice of God in the human soul”
Victor Hugo

Prof. univ. dr. Bogdan CIUCĂ
*President of the Committee on Legal Affairs, Discipline and Immunities
of the Chamber of Deputies, Bucharest, Romania;
President Academy of Legal Sciences of Romania
eurom2000@yahoo.com*

Even if history carries them through the ages, there are themes that never run out. Alongside the martyrdom of conscience and solemn assumptions of human rights, freedom of conscience remains a perennial theme precisely because we have not understood it deeply, permanently and fully. Our actions and the attitudes of society as a whole show us that this concept, even when we claim to understand it, remains an inner space in which there is a struggle between silence and confession, between compromise and verticality, between genuine love and love that is only a sham.

We live in a world of spiritual alienation and ideological pressures, a world of conflict. In such a world, freedom of conscience is not just a legal notion, but is in fact an essential benchmark for understanding what qualifies us as „sons of God”. As Scripture teaches us, in Romans 2:14-15, conscience is an inward force that transcends the written law: „For the Gentiles who have no law do by nature the things of the law; by this they who have no law are their own law” demonstrating that freedom of conscience is a revealed native value and not merely a modern legislative construct.

In this context we must understand, above any perspective, that in the deep space of conscience man is face to face with God and himself, conscience being what St. John Chrysostom also said, „the light of our soul and is that mirror that can not be covered, nor lied too long without consequences”.

This year’s conference, organized in a global context in which values are negotiated and truths are relativized, is a call to responsibility, the

reflections published in the volumes of the academic conference generating genuine challenges by underlining that freedom of conscience is the foundation of human rights. The consistency of the organization of these events reminds us that we are not allowed to give up on the ideal of educating the human being not only according to rational norms, but also as a free, responsible spirit capable of moral discernment. We are basically being warned that education that ignores conscience risks becoming mere indoctrination, and that justice without conscience is merely a formal application of a set of conventionally accepted rules.

The event organized annually by the Conscience and Freedom Association makes us realize that to speak today about freedom of conscience is no longer a philosophical luxury or a mere debate about abstract legal norms, but it is a moral, cultural and civic urgency. Through the theme and the vocations brought together - theological, philosophical and juridical - the conference expresses the conviction that dialog is possible, and that conscience is not only a personal value but a common resource, not relativism but responsibility, not isolation but assumption. It is our mission, each of us individually and all of us together, to keep this space of inner freedom alive, to promote and protect it through law, education and personal example.

In an increasingly divided world, freedom of conscience remains a bridge between people, cultures and generations, a consequence of our relationship with God. It is practically the foundation on which we can build relevant education, just justice and lasting peace. It is increasingly evident that a society that ignores this value becomes vulnerable to manipulation, polarization and extremism thus demonstrating that freedom of conscience is a moral foundation of a society aspiring to genuine justice and lasting peace.

Moving beyond the Kantian perspective, which regards conscience „as an inner tribunal before which our thoughts and actions are judged by reason”, moving beyond the philosophy proposed by John Stuart Mill whereby we are warned that „freedom of speech and thought is necessary not to protect convenient truth, but to enable error to be freely and publicly combated” - I turn in the end of this short essay to the biblical text from Revelation 3: 20 „Behold, I stand at the door and knock; if anyone hears my voice and opens the door, I will come in to him” - a text that emphasizes the divine respect for human free will.

Let us therefore remain faithful to this perspective offered by divinity and realize that it is in the silence of our conscience that our definition in our relationship with God and with our fellow human beings is decided.

EDITORIAL

IATĂ, EU STAU LA UȘĂ ȘI BAT ....

„Conștiința este vocea lui Dumnezeu in sufletul omului”

Victor Hugo

Prof. univ. dr. Bogdan CIUCĂ

Președinte al Comisiei Juridice, Disciplină și Imunități din Camera Deputaților,

București, Romania;

Președinte, Academia de Științe Juridice din România

eurom2000@yahoo.com

Chiar dacă istoria le poartă printre veacuri, există teme care nu se epuizează niciodată. Alături de martiriul conștiinței și asumările solemne ale dreptului omului, libertatea de conștiință rămâne o temă perenă tocmai pentru că nu am înțeles-o profund permanent și deplin. Faptele noastre, atitudinile de la nivelul întregii societăți ne arată că acest concept chiar și atunci când declarăm că îl înțelegem rămâne un spațiu interior în care se dă o luptă între tăcere și mărturisire, între compromis și verticalitate, între iubire autentică și iubirea mimată.

Trăim într-o lume a alienării spirituale și a presiunilor ideologice, într-o lume a conflictului. Într-o astfel de lume, libertatea de conștiință nu este doar o noțiune juridică, ci reprezintă de fapt un reper esențial pentru a înțelege ce ne califică ca „fii de Dumnezeu”. Așa cum ne învață Scriptura, în Romani 2:14-15, conștiința este un for interior care trancede legea scrisă : „Căci neamurile care nu au lege, fac din fire lucrurile legii, prin aceasta ei, care n-au lege, își sunt singuri lege” demonstrând că libertatea de conștiință este o valoare nativă revelată și nu doar o construcție legislativă modernă.

În acest context trebuie să înțelegem, mai presus de orice perspectivă, că în spațiul din adâncul conștiinței omul se află față în față cu Dumnezeu și cu sine însuși, conștiința fiind ceea ce susține și Sfântul Ioan Gură de Aur „luminătorul sufletului nostru și este acea oglindă care nu poate fi acoperită, nici mințită prea mult timp fără consecințe”.

Conferința de anul acesta, organizată într-un context global în care valorile se negociază și adevărurile se relativizează, se impune ca o chemare

la responsabilitate, reflecțiile publicate în volumele conferinței academice generând provocări autentice subliniind ca libertatea de conștiință este fundamentul drepturilor omului. Consecvența organizării acestor evenimente ne amintește că nu avem voie să renunțăm la idealul educării ființei umane nu doar conform normelor raționale, ci și ca un spirit liber responsabil și capabil de discernământ moral. Suntem practic atenționați că educația care ignoră conștiința riscă să devină doar îndoctrinare, iar dreptatea fără conștiință este doar o aplicare formală a unui set de reguli acceptate convențional.

Evenimentul organizat anual de *Asociația Conștiință și Libertate* ne determină să realizăm ca a vorbi astăzi despre libertatea de conștiință nu mai este un lux filosofic sau o simplă dezbatere despre normă juridică abstractă, ci se impune ca o urgență morală, culturală și civică. Prin tema și vocațiile reunite – teologice, filosofice și juridice – conferința exprimă convingerea că dialogul este posibil, iar conștiința este nu doar o valoare personală, ci o resursă comună, nu înseamnă relativism ci responsabilitate, nu înseamnă izolare ci asumare. Este misiunea noastră, a fiecăruia în parte și a tuturor împreună să păstrăm viu acest spațiu al libertății interioare, să-l promovăm și să îl protejăm prin lege, educație și exemplu personal.

Într-o lume tot mai divizată, libertatea de conștiință rămâne o punte între persoane, culturi și generații, rămâne o consecință a relației noastre cu Dumnezeu. Este practic temelia pe care putem construi o educație relevantă, o justiție dreaptă și o pace durabilă. Este din ce în ce mai evident că o societate care ignoră această valoare devine vulnerabilă la manipulare, polarizare și extremism demonstrând astfel că libertatea de conștiință reprezintă un fundament moral al unei societăți care aspiră la justiție autentică și pace durabilă.

Depășind perspectiva kantiană, care privește conștiința „ca un tribunal interior înaintea căruia gândurile și acțiunile noastre sunt judecate de către rațiune”, trecând dincolo de filosofia propusă de John Stuart Mill prin care suntem avertizați că „libertatea cuvântului și a gândirii este necesară nu pentru a proteja adevărul convenabil, ci pentru a permite erorii să fie combătută în mod liber și public” – mă îndrept în finalul acestui scurt eseu către textul biblic din Apocalipsa 3:20 „Iată, Eu stau la ușă și bat, dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el” – text care scoate în evidență respectul divin pentru libera voință umană.

Să rămânem deci fideli acestei perspective oferite de divinitate și să realizăm că în tăcerea conștiinței, se decide definirea noastră în relația cu Dumnezeu și cu semenii noștri.